

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Eadem quantum valeat, contra veros corporis morbos?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

450 Cap. XL. *Vigesima prima morb. causs varia opera pietatis.*
corpus Domini imponens, & mulieris capiti superponens; ita illum est allocutus: *Adest, iniquus spiritus, iudex tuus, adest summa potestas; iam resiste, si potes; adest ille, qui pro nostra salute passus, nunc, inquit, Princeps mundi eijcietur foras. Hoc illud corpus est, quod de corpore Virginis sumptum est; quod in tumulo jacuit; quod de morte surrexit; quod, videntibus discipulis, ascendit in calum. In huius ergo maiestatis terribili potestate tibi spiritus maligne, precipio, ut ab hac ancilla eius egrediens, contingere eam deinceps non praesumas. Dixit, & sacrificio nondum finito, Alastor fugit, feminam DEO & Bernardo liberatori, gratias ingentes agente. Nimirum, cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quae possidet. Si autem fortior eo superveniens vicerit eum, uniuersa arma eius auferet, in quibus confidebat, & spolia eius distribuet.*

Luc. 11. 21.

XIV.

S Greg. Naz. in orat. de funere patris. Idem orat. in laudem Gorgoniae.

Innumera sunt consimilia. Nec deest copia eorum, qui non à dæmone quidem, sed à veris morbis, per SS. Eucharistiam sunt sanati. Hoc patri & matri suæ contigisse, testatur S. Gregorius Nazianzenus. Hoc idem refert euenisse sorori suæ Gorgoniae, membrorum omnium dissolutione, & grauissimis cruciatibus laboranti, cum ad S. Eucharistiam oraret. Graphice rem ipse describit in hunc modum. *Ad omnes huius miraculi fama permanuit, atq; hac historia cum admirandis alijs DEI operibus, & viribus in omnium linguis auribusq; versatur. Egro erat soror mea Gorgonia corpore, pessimeq; affecto, ac morbus insolens erat, ac prodigiosus, & velut ebullitio quedam & feruor sanguinis, ac deinde eiusdem concretio, & torpor pallorq; incredibilis, ac mentis membrorumq; dissolutio; idq; non per locorum interualla, sed nonnumquam etiam admodum continuè: nec malum hoc humanum esse iudicabatur. Nec verò tum separatim, tum etiam inter se de morbi ratione consultantiū ars & industria depellendo dolori par esse poterat. nec parentum lacrymae, quae multum saepe valuerant nec publicae preces & supplicationes, quas ut pro sua quisq; salute, uniuersus populus faciebat: omnes enim eo animo erant, ut illius salutem suam esse salutem ducerent: quem admodum contra communem illius morbum, communem omnium morbum & calamitatem. Quid igitur magna illa anima, maximiq; digna facit, & quam dolori medicinam adhibet? hic enim iam arcanum situm est. Desperatis aliorum omnium auxilijs, ad mortaliū*

omnium

omnium medicum confugit, noctisq; intempesta caligine observata, cum
 leuius aliquando morbus vrgeret, ad altare cum fide procumbit, eumq;
 qui super illud colitur, cum magno clamore obtestans, omnibusq; nomi-
 nibus appellans; atq; omnium rerum, quas vmquam mirifice gesserat,
 commonefaciens (nam vtriusq; Testamenti historias callebat) tandem
 pia ac praclara quadam impudentia effertur: eam, qua CHRISTI
 simbriam tangens sanguinis profluuium compresserat, imitatur: quid
 fecerit, audite. Caput cum pari clamore, uberrimisq; lachrymis, mu-
 liercula illius instar, qua olim CHRISTI pedes irrigarat, altari admo-
 uens, nec se ante ab eo discessuram minitans, quam sanitatem consecuta
 sit; ac deinde hoc suo pharmaco totum corpus perungens, & sicubi quip-
 piam Sacramenti pretiosi corporis & sanguinis manus condiderat, id
 lachrymis admiscens (rem admirandam!) protinus se liberatam morbo
 sentit; atq; & corpore, & animo, & mente leuis abscedit, hanc spei
 mercedem consecuta, vt quod sperauerat, obtineret, anima q; fir-
 mitate corporis firmitatem compararet. Quid ni altaris attactu spe-
 raret mulier sanitatem, in quo Eucharistia adorabatur, qua vitæ
 fontem continebat? Nec vitæ tantum, sed etiam omnium ope-
 rationum vitæ debitaram. S. Gregorium audiamus, Exigente

S. Greg. lib. 2.
 dial. 6. 3.

caussa Gothorum, vir beatissimus Agapitus, huius sancta Romana Ec-
 clesia Pontifex, cui, DEO dispensante, deseruio, ad Iustinianum
 Principem accessit. Cui adhuc pergenti quadam die in Graciarum
 iam partibus, curandus oblatu est mutus & claudus, qui neq; vlla ver-
 ba edere, neq; ex terra vmquam surgere valebat. Cumq; hunc pro-
 pinqui illius flentes obtulissent, vir Domini sollicitè requisit, an eura-
 tionis illius haberent fidem? Cui dum in virtute DEI ex auctoritate
 Petri, fixam salutem illius spem habere, se, dicerent, protinus veneran-
 dus vir orationi incubuit, & Missarum solemniam exorsus, Sacrificium
 in conspectu DEI Omnipotentis immolauit. Quo peracto, ab altari
 exiens, claudi manum tenuit, atq; assistente, & aspiciente populo, eum
 mox a terra in proprijs gressibus, erexit. Cumq; ei Dominicum Cor-
 pui in os mitteret, illa diu muta, ad loquendum lingua soluta est. Mi-
 rati omnes, flere pra gaudio coeperunt, eorumq; mentes illico metus, &
 reuerentia inuasit, cum videlicet cernerent, quid Agapitus facere in
 virtute Domini, ex adiutorio Petri potuisset.

8, Præstantissimum contra morbos antidotum est Sacra-
 Lll 2 men-

XV.